

Het gekende en het ongekende

2 juli 1990

Het eerste gedeelte - het onderwerp - kunt u zelf stellen. Het tweede gedeelte wordt door een collega van mij waargenomen: beantwoording van vragen, mits van niet persoonlijke aard. We zijn nog steeds niet alwetend, onfeilbaar. Zijn wij ook nog niet geworden, dus blijft u alstublieft zelf nadenken.

En vertelt u waarover u dit eerste gedeelte van de bijeenkomst wenst te praten.

▪ Kunt u misschien iets zeggen over het gekende en het ongekende?

Ja, het gekende en het ongekende, dat is dus een hele mooie titel, maar wat is het gekende? Dat is datgene waarvan je meent dat je het weet. En wat is het ongekende? Datgene waarvan je meent dat het niet bestaat of onmogelijk is. En nu is het eigenlijk zo, dat elke mens leeft op een eilandje van kennis. Daardoor wordt zijn wereldbeeld bepaald. Wat buiten dat beeld valt, dat ziet hij niet en zelfs wanneer het zich aan hem opdringt, wil hij het niet zien. Dus als je daarover moet gaan praten, dan zou je moeten zeggen: zodra wetenschap in feite religie van de logica wordt, waarbij de emotie terzijde wordt geschoven, ontstaat een structuur die niet in overeenstemming is met het wezen van de mens en die dus aan enorme veranderingen onderhevig is.

Daarnaast kun je zeggen: ja, het ongekende is datgene wat voor een deel in ons leeft, wat voor een deel wel beseft wordt, maar wat wij uit rationele redenen of bij gebrek aan redelijk vergelijkingsmateriaal eenvoudig terzijde werpen. U leeft in een wereld die omringt wordt door andere werelden. Midden door deze, hoe moet ik het noemen, zal loopt een tamelijk drukke verkeersweg van een andere sfeer. Ja, wandelaars, routes hebben ze daar niet meer. Het is een sfeer waarin men nog loopt, omdat men bang is dat als men vliegt, dat anderen je zullen zien vliegen. Maar je ziet het niet. Om u heen zijn persoonlijkheden, die contact met u zoeken. U merkt het wel, maar u merkt het niet, want het is niet zoals u het zich voorstelt. Je voorstellingswereld bepaalt wat je kunt aanvaarden en wat niet. Hoe verder je gaat met het samenwerken van gevoel en verstand, hoe meer je komt tot een keuze die de ervaring uitbreidt.

Mediteren en dan zaken doen als gebruikelijk voert tot niets. Mediteren en in jezelf het besef voelen rijpen, waardoor je je acties eigenlijk in een ander licht gaat zien en dus kunt wijzigen, betekent uitbreiding van bewustzijn. Het ongeziene. Ja, wat is ongezien: vliegende schotels bestaan niet, zegt men. Vliegende schotels bestaan wel degelijk. Er bestaan ruimtevaartuigen. Er zijn hier in de buurt wel een aantal groeperingen of wat moet ik zeggen, volkeren, planeten misschien, die ruimtevaart bezitten en die daarbij aardig dicht in de buurt komen van uw aarde. Maar als u ze niet ziet, dan denkt u dat ze er niet zijn. En toch zijn er voldoende aanwijzingen om aan te nemen dat er zoiets als ruimtevaarders bestaan moeten hebben.

Neem nu bijvoorbeeld het visioen van Ezechiëls met het vlammeende zwaard uit de bijbel: denk aan een landing van een ruimtevaartuig en u hebt een vlammeend zwaard en zo kun je een hele hoop dingen vinden.

De wezens die omschreven worden, die zien er eigenlijk, als je het goed naluistert, een beetje uit als een soort ruimtevaarders, die zich in een krachtveld bevinden en de troon, waarop ze zich verheffen, lijkt verdacht veel op de zogenaamde personeelsluchtvaartuigen die op het ogenblik onder meer in de . ontwikkeld zijn en worden.

Kijk naar de godenbeelden die bijvoorbeeld in Mexico bestaan en ook in het Andes en in Peru en dergelijke. Wanneer je kijkt naar die voorstellingen, dan zie je dat er dingen bijzitten die ontzettend sterk aan ruimtevaart doen denken, als is het maar een eigenaardig wezen met een slurf dat een soort uitsteeksel heeft aan de linkerkant en als je dan denkt aan een antenne en een beademingsmasker, dan zit je heel dicht in de buurt van een mensachtig, zij het niet volledig menselijk wezen dat dus zich beweegt in een voor dit wezen niet helemaal aanvaardbare atmosfeer. En zo kun je doorgaan. Maar als je dat gaat vertellen, dan zeggen ze, ja, maar we hebben geen bewijzen. Het zijn allemaal maar sprookjes en daar moeten we niet mee komen. De rede is kostbaar. Kennis van het menselijk lichaam kan erg kostbaar zijn: die kun je nodig hebben, maar voor paranormale genezingen en gebedsgenezingen is die kennis niet per se noodzakelijk. Ze kan je wel helpen om juistere resultaten tot stand te brengen. Een mens heeft een eigen uitstraling. Ach, allemaal gezeur. Nu ja, er bestaat iets als telepathie, maar daar kun je eigenlijk ook niet veel mee doen, want het is militair nog niet steeds volledig bruikbaar. Zo gaat dat.

Telekinese. Ja, dat ligt alleen aan de mens. Nee, het ligt aan de wisselwerking van de mens met een krachtveld. Men zegt het is niet aan te tonen, het zal wel niet zo zijn. En als ik tegen u zeg, dat u een eeuwig leven hebt, dan zeggen ze: ja dat wordt in elk geloof verkondigt, maar dat is ook maar onzin: er is nog nooit een dooie teruggekomen. Reïncarnatie, ach sprookjes en zo ga je door. Met andere woorden, datgene wat je weet, kun je wel gebruiken, om een, zoals het heet, een rationele wereld op te bouwen, maar die rationele wereld die je opbouwt, is gelijktijdig een grens en een verdediging tegen een werkelijkheid om je heen die je wel aan kunt voelen, maar die je niet meer in je eigen stoffelijke termen kunt definiëren. Ik ben een geest die zegt dat ik een geest ben. Het kan het medium wel zijn die zegt dat er een geest is. Waarom niet? Maar als die geest nou meer zegt dan je van een medium redelijkerwijs kunt verwachten, dan zijn de gegevens in ieder geval aanvaardbaar. Als je echter de gegevens verwerpt om de wijze waarop ze worden verstrekt, dan maak je een fout. Dan zeg je weer: ik ken het niet, dat is niet het gekende en het ongekende moet ik niet.

Heel vaak denk ik wel eens dat intellectuelen op deze aarde veel van de oude boerenstand hebben, want u kent het vertrouwde gezegde: "wat de boer niet kent, dat lust hij niet". En zo lust men de geest niet. De godsdienst, nu ja, die is er altijd geweest, en het is uiteindelijk heel prettig dat we een God hebben waarop we ons kunnen beroepen, die hebben we wel nodig, maar eigenlijk is het toch allemaal onzin. De richting die - en ja, nu spreek ik even vanuit mijn persoonlijk standpunt hoor -, die mij het meeste aantrekt in de wereld is eigenlijk het humanisme. Weet u waarom? Omdat het humanisme zegt: ja het schijnt zo, maar het hoeft niet zo te zijn. En nu zijn er mensen die dat gebruiken om alle sprookjes af te breken. Sinterklaas bestaat niet, dat moet je maar aan de ouders vragen, die zijn beurs vormen. Sinterklaas bestaat wel. Een illusie wordt tot het symbool van iets wat in de mensen bestaat. En dat heb je hetzelfde met Zonnewende-feesten bijvoorbeeld of Kerstfeest. Al die sentimenten die loskomen worden op iets abstracts, iets dat ver van je af ligt, wordt dat geprojecteerd. En als je een werkelijkheidsbeeld wil ontwerpen van jezelf en van de kosmos en van de wereld, dan moet je in de eerste plaats zeggen: er is een kracht en ik ben er deel van. Niet, ik ben

God, maar ik ben deel van God. Je moet niet zeggen: ik moet het met mijn verstand doen, want al schijnt het dat je erg verstandig bent, uiteindelijk laat je je ook bij rationele beslissingen door je gevoelens leiden. Alleen weet je het dan niet.

Als je je gevoel zelf de kans geeft om een beetje beter in en door te werken, dan ga je dat gevoel zien als een waardevolle bijdrage voor je redelijke oriëntatie. Dan blijkt dat heel veel van wat eerst niet gekend of ongekend was plotseling in het brein van het kenbare, het aanvaardbare terechtkomt. En ik dacht dat je daarmee eigenlijk iets heb gezegd. Ik heb gezegd hoor, u niet, u mag het nazeggen later. Maar als u het wilt, hoeft niet, maar dat je eigenlijk daarmee een opmerking maakt, die duidelijk maakt, hoe geïsoleerd de menselijke wereld en de menselijke vormenwereld is. En dat isolement moet je doorbreken. Maar dat kun je met wat men gevoel noemt of aanvoelen of intuïtie of instinctieve reactie, want er zijn namen genoeg voor, als het ware te gebruiken om je redelijke wereld te richten. Want je beweegt je in een geheel, waarvan je misschien, nou een promille kent. De rest wat om je heen is, is het niet gekende, maar je voelt die waarde wel aan. Je kunt met die waarde werken.

Wanneer je niet probeert om ze in rationele termen om te zetten, maar gebruikt als een richtingaanwijzer voor je rationele bestedingen en gedachtegangen, maar als je dat bewust doet wordt je wereld groter.

De grens tussen het gekende en het niet gekende is dus eigenlijk een even kleine, die voor een groot gedeelte bestaat uit de koppigheid van de mens, die zich zelf nog steeds de kroon van de schepping noemt. En ik wil nou niet zeggen dat de aarde de asfalt van de geest is, zo erg is het nu ook weer niet. Maar het is toch maar een leerschooltje, meer niet. Datgene wat je op aarde bent en doet en beleeft, dat is een vormgeven aan iets onomschrijfbaars, we noemen het dan maar de geest en zolang die geest zichzelf erkent in de vorm van een persona, een ikje dus, dan lijkt het of het allemaal echt is en waar is. Maar hoe meer dat ik op zich neemt van dat andere, hoe meer het ingroeit in wat voor u het niet gekende is. Hoe minder het ego blijft in de zin waarin u dat beschouwt. Een begrensde eilandje temidden van vele begrensde eilandjes.

Wanneer je je afvraagt: ja, wat kan ik er mee doen? Dat wordt een beetje moeilijker. Maar misschien kunt u het zo zien. Wanneer u innerlijk tot rust komt, dan schakelt u in feite het bovenbewustzijn en het onderbewuste deel van uw lichaam in en daarnaast het deel van uw geest, zover het bovenbewuste of onderbewuste tot uiting kan worden gebracht. Er ontstaat een wereldbeeld dat met uw werkelijkheid niets te maken heeft, maar dat wel de krachten omschrijft die in uw eigen werkelijkheid bruikbaar zijn. Dat is een heel belangrijk ding.

Laat ik het zo zeggen. U hebt veel meer vermogens van regeneratie en dergelijke dan de meeste mensen beseffen. Wanneer u regelmatig in staat zou zijn om uw eigen levenskracht te dirigeren, dan zou u waarschijnlijk veel langer leven, veel gelukkiger en veel gezonder. Niet dat ik denk dat het op deze wereld nu zo erg de moeite waard is, maar mensen denken daar kennelijk anders over. Waarom? Omdat je een gezag nodig hebt waarin je gelooft en het eigen ik gelooft niet werkelijk in het gezag van wat hij zijn eigen ratio of redelijkheid noemt en daardoor kun je die innerlijke krachten niet goed gebruiken. En dan zeggen ze het geloof zal u zalig maken. Het ligt er maar aan waar je in gelooft. Er zijn mensen die geloven in democratie. En ze weten niet eens wat het is. Ze zeggen: ja,

dat is vrijheid. De enige vrijheid die in democratie ligt, om het oude gezegde even te citeren, dat is het recht om te kiezen door wie je bedrogen wilt worden. En verder zit je nou toch weer met een regentenregering, waarbij vader uitmaakt wat goed is voor de kinderen. Nu nee, niet helemaal, want vader betaalt normaler wijze ook voor de kinderen en de regenten verwachten dat de kinderen voor hen betalen. En meer dan ze eigenlijk nodig hebben. Dus goed, een ander die gelooft in katholicisme, in de Bijbel, in de heilige schrift van de Hindoes, in de Koran, in de uitspraken van een of andere zenmeester en allemaal formuleren ze het redelijk en menselijk, maar de werkelijkheid is niet redelijk. Ze is veel meer dan menselijk.

En het conflict tussen die menselijke beelden en redelijkheid, rationele opvattingen en de werkelijke feiten, die kun je pas ontdekken wanneer je van binnen uitwerkt. Gelukkig komt het meer en meer aan de orde en ik denk ook wel dat het zich in de komende paar eeuwen aanmerkelijk uit zal breiden. En zullen waarschijnlijk de wetenschappers spreken over het uitbreken van een nieuwe eeuw van bijgeloof, totdat blijkt dat degene die zich bezighouden met al die onzin, magie enzovoort, dat die mensen meer resultaten kunnen bereiken dan voor de wetenschappers redelijk aanvaardbaar is. Dan denken ze, ik wil het ook en dan gaan ze het bestuderen. Dan komen ze erachter dat je met studie alleen niet verder komt. Je moet ook voelen. Wat kun je doen? Ja, ik heb gezegd: mediteren. Goed, stil zijn in jezelf. Proberen zoveel mogelijk alle betrokkenheid met uiterlijkheden, zintuiglijkheden, maar eens even opzij te zetten. Maar dan niet jezelf helemaal blank maken. Een blanke ziel is onbeschreven, die moet nog beginnen. En u hebt al het nodige achter u, zoals u hier zit.

Dus, de indrukken die u dan krijgt, gebruik die nu om u daden te richten. Laat het doel bepalen door uw gevoel en uw handelwijze door uw redelijk besef. In de tweede plaats, besef dat u over krachten beschikt waar u heel wat meer mee kunt doen dan u tot nog toe gedaan hebt. Om die krachten te kunnen gebruiken moet je er eerst in geloven. Het is je innerlijke overtuiging, waardoor je in staat bent dingen tot stand te brengen. Maar geloof me, u kunt tegen het lichaam zeggen: oh, dat moet sneller genezen, oh, die bloeddruk moet een beetje gewijzigd worden. Je kunt zelfs zeggen: die suikerspiegel moet gestabiliseerd worden. En het lichaam zal eraan gehoorzamen, wanneer u intens genoeg erin gelooft dat het mogelijk is.

Dan maakt u het zelf waar. Een ander kun je ook genezen. Die ander hoeft niet te geloven, u moet geloven. Want wat doet u in feite dan? U kijkt naar harmonie die rationeel gezien niet eens bestaat, ongekend. Maar u beleeft ze. U draagt ze over aan een ander en die harmonie betekent dat disharmonische aspecten in de ander als het ware veranderd worden tot ze weer harmonisch zijn, terwijl er harmonie is. Dat is de mogelijkheid tot werken. Dan kun je genezen.

Er zijn ook mensen die zeggen: ja, ik ben helderziend. Maar helderziendheid is niet de visuele hallucinatie, al komt die voor. De visuele hallucinatie is een hersenindruk, een complex van in u aanwezige waarden, die worden samengevoegd tot een beeld dat dan weer rationeel omschrijfbaar is. De werkelijke helderziendheid is een aanvoelen van iets dat zich in jou consolideert tot een begrip, onverschillig hoe. Helderhorendheid, hallucinatie, politiek. Het is de manier waarop je iets vertaalt. Is alles wat je hoort juist? Nee. Want het kan alleen worden uitgedrukt binnen het kader van de in jouw bestaande beelden, in jouw bestaande klankcombinatie en begripscombinatie. De rest is een aanvoelen. En zo kan ik doorgaan. U wilt misschien graag: ja, er zijn mensen die zeggen, ik wil

medium worden. Medium bent u allang. Alleen bent u het medium van uw eigen onbegrip. En wanneer u zich openstelt voor de geest, dan wordt u in feite de spreekbuis van een geestelijk onbegrip dat echter niet zo groot is als uw eigen onbegrip. Als u dat gaat begrijpen, dan zie je in dat er geen vaste wet of regel bestaat. Elke wet of regel is alleen maar een gewoonte-constatering, die gewijzigd kan worden wanneer de innerlijke verhouding tot het geconstateerde zich verandert. Ik dacht dat ik daarmee het een en ander had gezegd over werkelijk en onwerkelijk, over het gekende en het niet gekende, zoals u het uitdrukte. Misschien hebt u commentaar of vragen nu.

▪ **Kan er angst zijn voor het is dat niet mogelijk, omdat men het nog niet kent?**

Degene die het onbekende vreest, is degene die het gevaar niet beseft van al hetgeen hij meent te kennen. Maar ik geef toe, veel mensen zijn bang voor het onbekende, omdat ze dan iets van die illusie omtrent zichzelf prijs moeten geven.

Dus er is wel vrees, maar ja, waar zijn de mensen allemaal niet bang voor. Ze zijn een hele tijd bang geweest voor de Russen. Ze zijn bang voor de terroristen en voor al die andere dingen. Ergens op een zeker niveau hebben ze gelijk. Maar ze realiseren zich niet dat de Russen ook mensen zijn, die zich even krampachtig aan hun overtuiging of hun geloof vasthouden als u, wanneer u de bijbel leest of naar de kerk gaat of wat anders doet of desnoods uitgaat om te kiezen met de overtuiging dat daarmee het beste voor uw land en dus ook voor uzelf zal geschieden. En later merk je dat dat niet doorgaat, want de belasting gaat weer omhoog. Wanneer je bang bent voor geesten, dan ben je alleen bang omdat je eigen illusie van onfeilbaarheid en zekerheid wordt aangetast. Maar is onzekerheid niet het werkelijke principe van het bestaan? De zekerheid betekent een fixatie van waarden: waar alle waarden gefixeerd zijn is geen nieuwe ervaring mogelijk. En wat is leven? Een bewustwordingsproces. Dus hoe meer je fixeert, hoe minder bewust je wordt. En als je dat eenmaal in de gaten hebt, nu ja.... Er zijn nu ook, ach, al die mensen die zo bang zijn. Natuurlijk, ik kan het begrijpen. Pastoors of dominees zijn bang voor de geest. Die geest zegt dingen die ze niet allemaal kunnen weerleggen, zelfs niet op grond van de bijbel soms en dat zal erg zijn. Maar waarmee hun eigen denkbeeld van een leraar met onaantastbaar gezag wordt aangetast.

En de allopaat, de dokter dus, die zich bezig houdt met bepaalde geneeswijzen, die krijgt een halve beroerte als blijkt dat een of andere idioot met een paar naalden hetzelfde resultaat behaalt als hij met vele dure geneesmiddelen van industrieën, die toch wel de werkgelegenheid bevorderen. Zo kan ik doorgaan. Je hebt een ik-beeld. Het onbekende is een aantasting van dat ik-beeld. Het is onverwerkbaar. Maar wanneer je ik-voorstelling verandert, verandert je wereld. Wanneer je wereld verandert, omvat ze meer en aan mogelijkheden en aan krachten en zelfs aan berekenbare waarschijnlijkheden.

En dan blijkt dat statistiek een hulpmiddel is, waardoor je het verleden kunt uitdrukken, als je het onvolledige registreert. Maar de toekomst niet kunt berekenen omdat niet registreerbare menselijke en andere waarden van veel groter betekenis zijn dan een tendens die je eenmaal berekend hebt. Als je het allemaal zo bekijkt, ach, nu ja, u weet het allemaal op het ogenblik, er zijn mensen die maken zich ongerust, want er zit een gat in de ozonlaag. Lieve mensen, er zijn zonnevlekken. Zonnevlekken betekenen variaties in het aardmagnetisch veld en zelfs in de relatie tussen de planeten. En daardoor treden veranderingen op, die de atmosfeer maar ook de eigen structuur, ja

zelfs beweeglijkheid van de aarde, de beweging van de aardschotsen....., ja, alles wat er bij komt, eenvoudig beïnvloeden. Het is heus niet zo dat er binnenkort een ijstijd losbreekt of dat binnenkort de dinosaurussen weer grazen ergens anders dan in de parlementen. Realiseer je gewoon: er is een reeks hevige uitbarstingen op de zon. Daardoor worden zelfs de reflecties van de maan veranderd. Invloed van zon en maan is dus niet normaal.

Op de hogere luchtlagen verlagen jetstreams....., zoals dat heet. Het heeft daarnaast invloed op de wijze waarop normalerwijze verdampingsvocht over de atmosfeer wordt verdeeld. En het is niet iets van de laatste tijd, want het is een proces dat ongeveer tien jaar geleden is begonnen. Het is een proces dat zich ongeveer nog tien tot vijftien jaar zal voortzetten. Daarna is de zonnevlekactiviteit en de verandering en de instabiliteit daardoor tot stand gebracht, praktisch geheeld en dan kan het heel gemakkelijk gebeuren dat dan geen gat meer in de ozonlaag zit, ondanks alle drijfgassen. En dan kun je zeggen: ja, maar we moeten wel iets doen om te voorkomen dat die aantasting groter wordt. Ben ik met u eens. Maar dat is hoofdzakelijk, omdat u de statische lading in de troposfeer nodig hebt, die immers door haar potentiaalverschil ten aanzien van aarde mede van invloed is op uw eigen beweeglijkheid, levenskracht, de werking van uw zenuwstelsel. En daar moet u wel doen wat u kunt, maar u moet niet zeggen: het ligt daaraan of het ligt alleen aan de mensen: het is een samenspel. De mens is een factor in de natuur. Niet de bepaalde factor die de natuur moet corrigeren, wanneer ze afwijkt van datgene wat hij begeren wil.

Ja, ik heb mensen meegemaakt, waar was die seance ook weer, ik meen in Californië. Ja, nu, die waren zo fanatiek ten aanzien van het milieu, dat vergeleken bij hen Jehova's getuigen vrijdenkers zijn. Eenzijdigheid is datgene wat je altijd moet verwerpen.

Natuurlijk, ik heb aan het begin gezegd: ja, er is een krachttuitstorting geweest en in de Wessacbijeenkomst zijn die invloeden zo opgetreden dat ze zo worden geïnterpreteerd. Ja, dat is waar. Maar is die interpretatie alomvattend? Ze is omvattender dan een menselijke kan zijn. Dat is waar. Maar ze is niet alomvattend. Ze kan niet alles definiëren en bepalen. Ze kan alleen maar bepalen hoe bepaalde geestelijke groepen zullen gaan werken om in de mensheid het juiste bewustzijn tot stand te laten komen. Dus, ja, mijn waarde vrienden, mensen zijn ook bang, maar eigenlijk zijn ze bang dat ze in een geestelijke spiegel kijken en ontdekken dat wat zij schoonheid hebben genoemd, monsterlijk was. En misschien zijn ze nog banger dat het omgekeerde het geval zal zijn. Nee, de mensen willen graag een God met engelen en een duivel met duiveltjes en demonen en laten die twee nu maar vechten. En als ik iets verkeerd doe, dan krijgen die partijen de schuld.

Ja, trouwens, u kent die oude kinderspreukjes. Ja, ik zit op het ogenblik even te kletsen, misschien is het toch wel aardig. 's Avonds als ik slapen ga, volgen mij veertien engeltjes na. Twee aan mijn hoofdeind, twee aan mijn voeteneind enz. enz. Stel je eens voor, wat dat tot een optocht komt, als ma, pa, en de zeven kinderen zich naar de sponde begeven. Dat is een processie van allemaal lichtende engelen. En voorop een paar mensen, die dan maar wapperen.

Onzin. Het is wel zo. Wanneer ik denk aan harmonie, aan het hoogste, aan het beste, ik geloof daar ook in, dan stem ik mij daar op af. En in mijn rustperiode, waarin ook het menselijk verstand ontdaan is van een groot aantal remmingen, kunnen in mij dan nieuwe krachten, nieuwe gegevens ontstaan,

die ik eigenlijk nodig heb. En als ze 's morgens wakker worden: ik heb zo gek gedroomd: ik zag tante Lien, die allang dood is, op een leunstoel zitten, die allang tot spaanders is gehakt. En die zei tegen mij: jongen, je moet uitkijken, maar ze zei niet waarvoor. Ja, dat weet je ook zelf wel, waar je voor uit moet kijken. Maar dat is niet leuk. Mensen hebben van die eigenaardige opvattingen. Hebt u misschien wel eens ontdekt hoeveel mensen bang zijn voor vreugde? Allemaal niet goed voor je. Koffie. Ja, je vind het misschien niet lekker, maar het is niet goed voor het hart. Je mag niet teveel tomaten eten, want daar zit vergif in. En vis is ook niet lekker meer en vlees moet je vermijden. Eet dus niet en verhonger, dan kunt u in de geest zien, dat u gefaald hebt.

Kijk eens, het is zo: elke mens voelt voor zichzelf wel wat hij wil en wat hij niet wil. Een mens voelt wel aan wat goed voor hem is en wat niet goed voor hem is. En als hij zich door die gevoelens laat bepalen, dan komt hij over het algemeen heel redelijk terecht. Een kat of een hond die last heeft van een haarbal, ja, wat doe die? Die gaat grazen. En dan zeg je: dat is goed voor het dier, want die wordt er gezonder van. Dus grazen wij ook. We nemen een stuk weiland en we zetten er gewoon een vegetarisch restaurant, klaar! Niet dat ik de vegetariër daarmee wil beschamen: het kan goed zijn om plantaardige voeding te gebruiken, om dierlijk voedsel te vermijden. Wanneer je woont in omstandigheden waarbij het lichaam door een teveel aan dierlijke eiwitten in feite overbelast zou kunnen worden. Maar het wil niet zeggen dat alle dierlijke eiwitten slecht zijn. Het wil niet zeggen dat alle plantaardige vetten zo gezond zijn.

En, ja, er zullen wel mensen zijn die daar beledigd over zijn, denk ik. Maar als je reëel bent moet je dat toegeven. Niets is absoluut. Een vegetarische Eskimo, die sterft van de kou. Een vegetariër op de Fijis, die zich volstopt met walvisblubber, die blubbert zelf onder de zonneshijn langzaam maar zeker uit elkaar tot die als geest deze overdrijving voor zichzelf afkeurt en zichzelf beklaagt daartoe te zijn overgegaan. Ja, u lacht er allemaal om. Maar het is het eigenlijk niet. Zo, is het in uw eigen wereld ook niet zo? Ik doe het zo, en moeten de burenen het ook maar doen. De burenen zijn andere mensen. Wie zou het anders willen doen? Waarom voelt u zich dan steeds weer gedrongen om een ander aan te passen aan uw normen. In feite omdat u bang bent zonder die norm uw betekenis, uw eigen waardegevoel te verliezen. En daarmee heb ik genoeg gezegd over de angsten van de mens. Want als ik nog even doorga dan wordt het een kroniek scandaleuze verhalen, die duurt tot ver in de nacht.

- **Ik wilde vragen: zijn ideeën gevaarlijk? Want door ideeën, daarvoor zijn duizenden mensen opgepakt. Duizenden mensen zijn daarvoor gestorven. Maar is dit door een idee geschied?**

Het is niet door een idee geschied, maar door de toepassing ervan. Kijk, het Christendom was gebaseerd op naastenliefde, op wederkerigheid, maar ook op vrijheid. Niet, dwing anderen om in te gaan. Dat heeft Paulus gezegd en niet iemand anders. Toch zien we de kruisvaarders, de inquisitie voortkomen uit het Christendom. Waarom? Omdat een systeem, een denksysteem tot een vervloeking wordt op het ogenblik dat iemand zijn gevoel van macht, rechtvaardiging, verdienstelijkheid daarop baseert. En niet op de hantering ervan. En ik denk dat je kunt zeggen, dat mensen ideeën gevaarlijk maken, omdat ze de ideeën willen toepassen zonder zich af te vragen of ze passend zijn voor de omstandigheden.

Neem Rusland. Nu roept iedereen halleluja. Halleluja is de term geloof ik nog steeds. Vroeger was het "heil" in Duitsland en zo heb je andere termen gehad. "God save the king", was er ook een. En zelfs Churchill. Churchill, dat was een man met een sigaar die zich gedroeg als een kleine jongen. Plus hij stond steeds met twee vingers omhoog, omdat er zo'n hoge nood was. Ja, alleen hij zorgde voor andermans hoge nood. Als hij een plasje moest doen, dan was het omdat hij er zelf even uit realiseer je je nou eens eventjes, gewoon hoe die situatie eigenlijk ligt.

Het idee bijvoorbeeld van Marx en in zekere zin van Engels en vele anderen is: wanneer je een industriestaat hebt, dan zijn de arbeiders zo belangrijk voor de welvaart, voor het hele proces, dat ze invloed moeten hebben op het verloop van die processen. Nu ja, dan zijn er mensen geweest die hebben gezegd: ja, dat zullen wij nu even gaan toepassen. Die hebben nu toevallig een landbouwstaat met een misschien 1% van de productie voor industrie: Rusland.

En wat krijgen we dan: het Leninistisch-Marxisme. Want dan dwingen ze maar om fabrikant te worden. Dan maak je zelfs van een landbouw een industrie. Dan zeggen de mensen: ja, maar ik ben het altijd anders gewend geweest. Ik doe dus het minimum wat onder dat systeem mogelijk is. Het eindresultaat is het faillissement van dat systeem. Toch is het denkbeeld van de samenwerking tussen producent en arbeider een van de beste die we de laatste eeuw hebben voortgebracht. Het is een erkenning van de gelijkwaardigheid van de mens. De arbeider is de naaste van zijn directeur. Maar de directeur is ook de naaste van de arbeider. Dat laatste is natuurlijk al weer gauw vergeten, want er kwamen vakbondsleiders en aan deze ziekte hebben heel veel arbeiders van de laatste tijd zodanig geleden, dat ze begrip voor juistheid verloren hebben. En dat betekent dat ook hun tegenspelers, de producenten, aan diezelfde euvelen zijn gaan lijden. Die gingen niet meer kijken naar het bedrijf als een geheel, die gingen kijken naar de winstcijfers. Nu ja, dan krijg je het zo nietwaar, dat er bij Philips bij vele afdelingen veel verlies is en er dan een lipslot opdoet. Maar de arbeider moet ook weten dat een mate van winst noodzakelijk is, omdat een bedrijf zonder dat niet kan draaien. Je moet begrijpen dat herinvestering noodzakelijk is om een systeem in stand te houden. En een producent moet begrijpen dat een goed product belangrijker is dan een voortdurende uitbreiding van productie. De groeiende economie, dat wordt op den duur iemand die zo lang is, dat hij niet meer overeind kan blijven doordat die kracht beroofd wordt. Nu ja, ik vind het allemaal zo.... Weet u wat de demon is van de moderne wereld, volgens mij. Een bankwezen. Een bankwezen is namelijk een wezen dat voortdurend rijker wordt, door te handelen met zaken die in feite niet bestaan. Denk er maar eens over na. Het idee dat geld in de plaats kan komen van een product is waanzin. Maar het denkbeeld dat geld de mogelijkheid geeft om opgedane verantwoordelijkheden enerzijds en aanspraken anderzijds op een eenvoudige wijze zonder direct producten uit te wisselen tot stand te brengen, dat is gezond.

Maar ja, hoe is het tegenwoordig. Vroeger gingen de mensen naar de biechtstoel, nu gaat u naar de giromaat. Ideeën zijn dus gevaarlijk, omdat mensen ze gebruiken om zichzelf ten koste van anderen te verheffen of te verrijken. En de eigenschap van elk idee, hoe goed ook, is: dat wanneer het gebruikt wordt met het doel dat niet met het geheel alleen te maken heeft, in zijn eigen tegendeel komt te verkeren.

Het Christendom is in vele landen de dood geweest van de naastenliefde. En hoe lang is het geleden dat je in Nederland naast elkaar de protestantse, de katholieke en de socialistische

geitenbokkersvereniging had, waarbij de bok gebonden was aan degene die tot zijn eigen geloof behoorde, wat vele geiten veel te mekkeren gaf. Maar de mensen die zeiden dan altijd: dat is hun eigen welzijn en hun vreugde die ze uitdrukken.

Zoals de stommiteit van de massa, die applaudisseert voor een ridicul schouwspel, voor degenen die het leveren vaak een bewijs is van bewondering en dus nog meer tot krankzinnige daden aanzet. Hè, er zijn zoveel dingen. Als je erover door blijft praten.

Beste vrienden, we kunnen ook hier doorgaan. De ideeën zijn gevaarlijk, omdat u ze gevaarlijk maakt. Zodra u een idee ziet alleen als iets wat uw eigen relatie met de wereld bepaalt en dan handelt naar dit besef van die relatie, is dit niet gevaarlijk. Integendeel, dan helpt dit u om meer te zijn, meer te doen, meer te begrijpen. Maar op het ogenblik dat u het gaat hanteren om anderen volgens uw inzichten te richten, dan vernietigt u de anderen met inbegrip van uzelf en zelfs de waarde van dit idee.

Voldoende? Mooie monoloog?

Ja, dat is ook eigenlijk iets wat zelfs de geest niet helemaal kan missen, de monoloog. Alleen de mens begint vaak op een monomane wijze een monoloog uit te brengen en dan wordt het zo monotoon dat niemand er meer een toon van wil begrijpen. Zelfs als hij gelijk heeft. Ik hoop dat ik dat euvel heb kunnen voorkomen. Hebt u nog commentaar of vragen?

▪ **Wat is kriya yoga?**

Ja, het is een filosofisch systeem, dat gebaseerd is op een beheersing van wil en lichaam. En in de kriya yoga krijg je dus een begrip van een harmonische werking en gelijktijdig een vermindering van belang bij zuiver materiele zaken die eigenlijk niet behoren tot je eigenlijke behoefte of noodzaak. En ja, als er zoveel werkelozen komen, dan zal geen enkele sociale zorg om datgene kunnen geven wat kriya yoga wel geeft: aanpassingsvermogen. In die zin. Het is een oud lamaïstische praktijk, geloof ik, wat ze doen. Het gaat er niet om dat je lichaam kan vliegen. Het gaat erom dat je geest leert vliegen. Maar als je geest werkelijk leert vliegen, ontstaan er zogenaamde verrukkingstoestanden, waarbij het lichaam eveneens loskomt van de zwaartekracht, geheel of gedeeltelijk.

Ja, dan geloof ik dat ik zo langzamerhand wel het eerste gedeelte kan afsluiten. Maar wanneer u het allemaal zo aanhoort, moet u zich eens afvragen hoeveel waarheid schuilt er in al die dingen. Er is namelijk niemand die dit kan bepalen, behalve uzelf. U draagt in u uw eigen licht. U hebt een eigen geestelijk bewustzijn, waarin tekorten of hiaten bestaan die u in dit leven probeert aan te vullen. Daardoor wordt bepaald wat u bent, wat u doet. En als u dat probeert aan te kleden met allerlei menselijke redenen, dan probeert u uzelf te veranderen en te vervormen. Een mens die tot het besef komt van zijn geestelijke ik, gedraagt zich maar al te vaak als een vrouw die een man huwt om de eigenschappen die hij heeft, om vervolgens alles te doen om hem te veranderen. Laten we dat vermijden. We hebben onze innerlijke waarheid. Laten we dan maar eens een keer rustig gaan zitten, laat maar eens een keer al die gedachten langzaam wegvloeien tot er bepaalde beelden en tendensen overblijven. Laat ons dat afvragen, wat betekenen ze en in ons handelen daarvan uitgaan. Dan komt u ergens terecht.

Angsten, natuurlijk. Elke mens heeft angsten, maar bang zijn voor wat niet is, is dwaas. Niet bang zijn voor dat wat bestaat is eveneens dwaas. Maar de beheerste angst geeft je het middel om het gevreesde te overwinnen. De onbeheerste angst of de niet op het heden gebaseerde angst daarentegen, verlamt je op de ogenblikken dat je veel zou kunnen bereiken. Wees niet bang. Voor de rest, ach, wanneer je je innerlijk ik toelaat de stuwkracht te laten worden voor wat je doet, vraag u dan niet af hoe anderen er over denken, maar vraag u voortdurend af, heb ik vrede met mijzelf hierin? Of zou ik het eigenlijk anders willen? Als je op die manier te werk gaat, dan vind je werkelijk een innerlijke vrede, een innerlijke rust, daardoor de juiste harmonie, die je nodig hebt om met jezelf te leven, een mens te zijn die betekenis heeft voor anderen en toch een geestelijk ik te zijn met een groter evenwicht en daarmee een grotere wereld weten te gewinnen. Maar als u zegt: het is moeilijk. Natuurlijk, want je moet afstand doen van je illusies over jezelf, voor je de illusies kunt erkennen die je in de wereld beheersen. En pas wanneer beiden erkend zijn, kun je datgene overwinnen wat niet echt is en zo dichterbij de werkelijkheid staan.

Mag ik u dat allemaal toewensen? En voor de rest, lacht u maar eens rustig en gniffel. Want wie door uw wereld loopt en niet voortdurend lacht, dat is iemand die blind is voor de belachelijkheid die de mens vaak beschaamd.

Ik dank u voor uw aandacht.

Vragen

De vragen, mits niet persoonlijk, worden nu afgehandeld, zo snel mogelijk, zodat we zoveel mogelijk kunnen doen. Is het onduidelijk en denk ik dat zelf, dan vraag ik of u nog wat te vragen hebt. Dat geldt alleen in verband met die vraag.

- **Iemand die waarde hecht aan de inhoud van geestelijk doorgegeven waarschuwingen, krijgt de mededeling door dat er in een bepaalde periode gevaar dreigt. Wat kan en moet zo iemand doen om dat gevaar te ontlopen? Of is in zulke gevallen het gevaar onafwendbaar. In welke gevallen worden dergelijke waarschuwingen gegeven?**

Ze worden over het algemeen alleen gegeven in die gevallen waarbij zelfbeheersing, voorzichtigheid en dergelijke het gevaar helpen verminderen of vermijden. Zonder dat heeft het weinig zin. Krijgt u een dergelijke waarschuwing, probeer uzelf intens te concentreren op de vraag, welk gevaar. Heel vaak krijgt u dan een nadere definitie.

- **De inhoud van het bewustzijn van de meeste mensen is grotendeels hetzelfde. Ieder heeft zorgen, angsten, zoekt veiligheid etc. Dit schijnt te maken te hebben met een collectief bewustzijn. Wat is collectief bewustzijn? Zit het zelf vol met problemen of is dit op zichzelf zuiver? Maken mensen die problemen? Hoe gaat dat proces?**

De mensen maken het collectief bewustzijn. En dat is ook heel begrijpelijk. Kijk, als u denkt, straalt u uit. Die uitstraling kan door een ander worden opgevangen. Dat noemt men: telepathie. Of wanneer

het een gevoelsoverbrennen is: empathie. Maar u straalt het uit. Dat doen alle mensen. Het is duidelijk dat er rond de mensheid een sfeertje hangt, bepaalde gevoelens, bepaalde denkbeelden heel sterk spelen. Naarmate die een sterkere rol spelen bij meer mensen zullen ze als een soort milieu-invloed op allen inwerken en noemen dus deze wolk het collectief of gezamenlijk bewustzijn. In enkele gevallen, waar geestelijke waarden bij zijn, noemen we het ook nog het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. In wezen is het eigenlijk een wolk gedacht uitstraling waarin de mens zich beweegt en waardoor zijn eigen denkprocessen worden beïnvloed.

- **Hoe komt het dat grote geesten zich niet uitspreken hoe een maatschappij eruit zou moeten zien? Gaan zij er vanuit dat als de mens innerlijk in orde is, uiterlijk dan ook in orde is? Is zoiets niet aan te geven?**

Nu, het is eigenlijk doodeenvoudig. Iedere grote geest weet dat op het ogenblik dat hij een maatschappijvisie voorstelt, deze onmiddellijk versteent en dan wordt tot een molensteen om de hals van de mensheid. Dus institutionalisering moet voorkomen worden. Daarom geen absolute preferentie uitspreken en proberen de mensen te bewegen tot een bepaalde leefwijze, waaruit dan als vanzelf de juiste sociale en andere verhoudingen kunnen voortkomen.

- **Op de televisie worden beelden vertoond van een Braziliaans paranormaal fenomeen, Thomas Green Morton, waarbij lichtstralen zichtbaar worden. Is dit een echt fenomeen en wat zijn die lichtstralen?**

Nu, het is in zoverre een echt fenomeen, dat dus bepaalde ontladingen kunnen veroorzaakt worden, hetzij geestelijk, hetzij van meer stoffelijk of astrale aard en dat bepaalde delen daarvan inderdaad vastgelegd kunnen worden door camera's, waarbij vreemd genoeg elektronische vastlegging betere resultaten geeft dan chemische vastlegging, dus op gewone foto's. Een foto die echter lang belicht wordt, vertoont die fenomenen weer helderder en nauwer omschreven dan over het algemeen elektronisch kan worden geconstateerd. Dus is het een reëel fenomeen, punt 1. Punt 2, het heeft te maken met de geladenheid van het persoonlijke en een potentiaal wat zo geschapen wordt ten aanzien van de omgeving, geestelijk of anderszins en de ontladingen die geconstateerd worden, tonen zich aan u als lichtstraal.

- **Zijn er in de vijftiger jaren contacten geweest tussen ufonauten en de regeringen? Zo ja, waarom is er geen bekendheid aan gegeven?**

Nu, regeringen hebben dat dus allemaal onderdrukt. Er zijn inderdaad uitwisselingen geweest. Zij het geen persoonlijke contacten, maar boodschappen. Er is bijvoorbeeld op het ogenblik nog een zeer topgeheime staaf in Washington, waarop vreemde tekens staan gegraveerd en die dus een zekere boodschap inhouden. Iets dergelijks is, dacht ik, ook in Rusland afgegeven, maar daar vernietigd. Het is namelijk zo dat de macht van een regeerder en de invloed van kerken zal verdwijnen op het ogenblik dat deze boodschappen een heel andere relatie met het AI tonen dan over het algemeen gepredikt wordt.

▪ **Als tweelingzielen elkaars pad kruisen, herkennen zij dan elkaar?**

Dat is een moeilijke. Tweelingzielen zijn namelijk in feite alleen twee entiteiten die door hun eigen structuur ten aanzien van de ander een perfecte aanvulling vormen, waardoor gezamenlijk een groter gebied wordt omschreven van bewustzijn en van mogelijkheden met een elk afzonderlijk bezit. Het is dus niet zo dat er maar een tweelingziel bestaat, hoor. Er zijn er waarschijnlijk wel meer. Wanneer u die ontmoet, dan ligt het eraan of u ingesteld bent op de uitstraling, maar u zult altijd de ander op zijn minst als sympathiek of als een soort antithese tot uzelf ervaren. En je zou dus kunnen zeggen dat in zekere mate herkenning mogelijk is, maar niet als persoonlijkheid zonder meer, maar eerder als compenserende invloed voor eigen tekorten of eigen onzekerheden.

▪ **Betekent de kruisiging in diepere zin, Jezus, de persoonlijkheid “het ego” is gestorven en Christus, het “Ik Ben” is geboren?**

We hebben nu weer te maken met zo'n heerlijke interpretatie. Geloof me, u kunt zelfs uit het telefoonboek een esoterische lezing distilleren als u dat wilt. De wezenlijkheid ervan is dit: Jezus sterft aan het kruis, omdat de waarheid die hij vertegenwoordigt, belangrijker is dan zijn leven. Verder gaat het niet. En daar zijn allerhande legenden aan vastgeknoopt: Jezus is gestorven voor de zonden der mensen. Nu, dan is hij er nog met een koopje vanaf gekomen. Ja, Jezus is gestorven om het sterven van de stof te laten zien, waaruit het onsterfelijke opstaat. Heel mooi, misschien een beetje toepasselijk, maar Jezus was een bewuste. Hij had zich aan de pijnen van de kruisiging en al wat er bij hoort kunnen onttrekken, onthoud dat goed. Hij heeft echter deze manifestatie, van tot het uiterste toe trouw zijn aan wat jezelf juist vindt, gegeven, om daardoor de waarden van zijn latere boodschappen als het ware te vergroten.

▪ **Zijn wonderen als in de Bijbel beschreven, waarbij bijvoorbeeld ineens een heel been weer aangroeide, waar of overdreven?**

Zo pijnlijk als het is om het te moeten constateren, maar in de Bijbel wordt veel overdreven, niet alleen wonderen, maar zelfs de schoonheid die aan het Hooglied wordt bezongen. Dat is ook wel zeer subjectief geoordeeld. Maar realiseer u goed, een wonder is datgene wat je niet kunt verklaren. Het is niet mogelijk onmiddellijk een nieuw been te laten ontstaan. Het is wel mogelijk een groeiproces op gang te brengen, waardoor een ledemaat zich kan vernieuwen. Dit is althans theoretisch voor bepaalde medici in deze tijd mogelijk, maar experimenteel is men nog niet over de muizen heen. Voorlopig is het meer muizenissen dan resultaat. Als u het zo bekijkt, dan zou u kunnen zeggen: eigenlijk zijn wonderen niets anders dan toepassingen van een innerlijk weten of een wetenschap op een zodanige wijze, dat ze voor de normale mensen van deze tijd niet verklaarbaar zijn.

▪ **Wat zou een verlicht meester in Lhasa, in Tibet, als er een is, nu kunnen doen? De Chinese gewelddadige overheersing, die lijkt niet meer te kunnen worden teruggedraaid, al verzetten de nog overgebleven kloosterlingen zich nog steeds?**

Ik denk dat het verstandigste voor zo'n meester zou zijn, om te leren hoe je meer Chinees kunt worden dan de Chinezen, tot je uiteindelijk in de nieuwe Verboden Stad in de regering zit en dan het overlijden van alle oudjes kunt bijwonen, waarna de vernieuwingen als vanzelf op gang komen.

▪ **Waarom was Tibet zo belangrijk? Wat was de geest van dit land? Is het nu nog belangrijk?**

De geest van dit land wordt bepaald door twee factoren: het Boeddhisme, een bevrijd Boeddhisme overigens, en daarnaast de oorspronkelijk op natuurmagie gebaseerde geloofsvorm van dat land zelf. De vervlechting van magie, het bovennatuurlijke, met de leer van onthechting, bracht zeer vele meesters ertoe om in grote wijsheid grote krachten te verzamelen en ook te gebruiken. Daarnaast hadden ze vaak een veel dieper inzicht in de mogelijkheden en de beweging en de krachten van de mens, de menselijke ziel. Ze leven, althans de goede Lama's en de meesters en herborenen onder hen, in een kennen van twee werelden en daardoor waren ze in staat om de overgang van de ene wereld naar de andere, maar ook de hergeboorte bijvoorbeeld, juist te constateren. Helaas is dat vanaf ongeveer 1600 heel sterk verwaterd. In diezelfde tijd is er ook een zwart-magisch Lamaïstische cultus op gang gekomen, die haar eigen kloosters had, iets noordelijk van Lhasa en waarin men bijvoorbeeld doden deed dansen en dergelijke dingen meer.

▪ **Waarom is het de meeste mensen niet gegeven om de geest leeg te maken, zoals Krishnamurti leert? Is het omdat ze te geconditioneerd zijn of omdat de behoefte om te onderzoeken, behoefte aan inzicht ontbreekt?**

Ik denk dat de meeste mensen de leegte, de innerlijke leegte niet kunnen bereiken, omdat ze niet onverschillig genoeg staan tegenover zichzelf, hun pretenties en hun verwachtingen.

▪ **Is de geest in uw wereld, hetzij zuiver geestelijk, hetzij astraal, op enigerlei wijze ook nog geconditioneerd door wellicht andersoortige kennis, ervaringen, denkbeelden dan op aarde, maar toch zo dat ze ook nog vanuit het denken, vanuit herinnering reageert?**

Ja, in de eerste plaats, wanneer je terugkeert naar de wereld, dan ben je automatisch weer gebonden aan de personen die je op de wereld hebt voorgesteld, omdat het de enige methode is waardoor je je eigen begrip kunt overbrengen in het veel engere kader van het menselijk begrijpbare.

In de tweede plaats, je leeft in een bepaalde wereld. Wanneer je meerdere werelden kunt betreden en daartussen wisselt, dan is de gebondenheid en de conditionering niet zo sterk. Maar zolang je in een wereldje leeft, dat uit de herinneringen van een aantal personen is opgebouwd en eigenlijk dus een voortdurende uitwisseling tussen een beperkte kring van entiteiten omvat, is er een conditionering omdat je je probeert aan te passen aan de gemiddelde opvattingen van allen.

▪ **Kunnen sommige lichaamsstoffen, als de hormonen, een zenuwstelsel ingrijpend**

beïnvloeden en omgekeerd? Graag eventueel een paar voorbeelden.

Voorbeelden zou mij te ver voeren, maar laten wij het heel eenvoudig zeggen. Wanneer u hormonen gebruikt of hormonen toevoegt of kwijtraakt, dan verandert hierdoor de balansen van uw interne secreties. Dus, de samenwerking van het klierstelsel dat evenwichtig moet zijn. Het resultaat hiervan betekent onder meer functieverandering van dwarsgestreepte spieren. Het betekent daarnaast veranderende reacties en processen in het lichaam zelf en dezen tezamen beïnvloeden zowel de automatismen, de werking van de kleine hersenen, als voor een deel zelfs de uitwisseling van meer bewuste zenuwsignalen met de grote hersenen.

- **In hoeverre is het hele complex van neigingen, tendensen op aarde een product van aardse voertuigen, gestemden, in hoeverre van de geest die dit voertuig gekozen heeft? Kan de geest met een dun ik een dik aards ego verkrijgen door zijn gesternte en kan een geest met nog tamelijk veel ego een relatief niet zo dik aards ego krijgen door een dunner gesternteninvloed? Hoe liggen deze onderlinge verhoudingen?**

Nu ja, neem mij niet kwalijk, het lijkt mij een beetje Laurel en Hardy....., maar laten we het heel simpel zeggen. Een keuze van incarnatie kan gewoon gebeuren uit een soort spleen, een soort verveling, omdat je niet verder kunt in een geestelijke sfeer of de wereld waarin je leeft probeert te ontvluchten. Het is daarnaast mogelijk een lot te kiezen waarbij het voertuig de mogelijkheid biedt, maar niet de zekerheid, van een aanvulling van ervaringen, waardoor je geestelijk evenwichtiger en dus beter wordt. Dan is het leven zelf iets, waarin je wel een gerichtheid bezit, maar de tendensen van je leven worden ook door je omgeving bepaald. Het resultaat is dus altijd dat het feitelijk bewustwordingsproduct een resultante is van stoffelijke pressie en geestelijk begeren.

- **Een sterk ego-gebonden en onbewust persoon projecteert aldoor. Is zo iemand wel in staat tot zelfinzicht, los van de eventuele wenselijkheid? Hoe kan dat dan ooit tot hem komen? Kan de dood hier verandering in brengen?**

Nu, ik heb een aantal gevallen meegemaakt, waarbij inderdaad grote veranderingen van inzicht hun plaats hebben gevonden door het proces van sterven. Dus wat dat betreft, er zijn veranderingen door de dood mogelijk. Maar de sterke ego-gebondenheid is lang niet altijd een innerlijke zaak, maar eerder een zaak van angst om tegenover de buitenwereld aantastbaarder of kwetsbaarder te lijken. En in dergelijke gevallen kan het bewustwordingsproces zich, ondanks de uiterlijke, mag ik zeggen, orthodoxie, van de ik-beleving wel degelijk plaatsvinden.

- **Waarom verdiepen mensen, ook zogenaamde geestelijk geïnteresseerden, zich vaak aldoor in anderen? Het gaat toch om zelfinzicht en niet in het zelf van anderen?**

Wanneer je je bezighoudt met anderen heb je een groot voordeel: je hebt jezelf niets te verwijten. Wie bang is dat hij bij zelfstudie zichzelf te veel te verwijten heeft, bestudeert bij voorkeur anderen.

- **In vrijheid waarnemen, zonder keuze, oordeel, mening, herinnering, is misschien het moeilijkst. De grootste kunst die er is. Is de geest, de sprekers van de ODV bijvoorbeeld, vrij van al dergelijke projecties?**

Als je daar helemaal vrij van zou zijn, vraag ik me af of u erdoor zult komen. Wij zijn dus niet volledig vrij, maar er wij zijn wel vrijer dan u, omdat we projecties eerder erkennen voor hetgeen ze zijn. Dan zijn we er nog wel mee verbonden, maar we zijn er niet aan onderworpen, terwijl u heel vaak aan projecties van uzelf en anderen zodanig gebonden bent, dat ze voor u de werkelijkheid betekenen. Dit verschil betekent een grotere vrijheid, maar niet een absolute vrijheid van bewustzijn en eenheid eigenlijk met het Al. Er blijft nog een persoonlijkheid bestaan en de relaties worden door deze persoonlijkheid nog vastgesteld, terwijl de interpretaties van de werkelijkheid, die beleefd worden, altijd weer worden aangepast aan datgene wat het ik als ik-heid beleeft.

- **Is geborgenheid een noodzakelijk iets in de opvoeding in de kindertijd, ook voor de meest zelfstandige bewuste persoonlijkheid, of is het een prettig, en ook wel wenselijk iets, maar niet absoluut noodzakelijk? Gaat het altijd mis met iemand als deze geborgenheid ontbreekt en maakt het niet uit of deze geborgenheid door de moeder, het meest voorkomend, de vader of een groep gegeven wordt?**

Nu, dat laatste dat kan ik zeggen, dat maakt niets uit. Maar geborgenheid is in de groeiprocessen, dus zeker tot het zevende, achtste levensjaar erg belangrijk, omdat het kind geconfronteerd wordt met een wereld, die het niet begrijpt en die het voor een deel altijd als raadselachtig of vijandig zal ervaren. Om nu met die wereld te kunnen leven, moet het steeds weer in die wereld ervaringen zoeken en als er dan een rustpunt is, een zekerheid en geborgenheid, dan zal de terugkeer daarheen voor het kind betekenen dat het als het ware zichzelf en zijn ervaringen kan relativiseren en een deel van zijn emoties op anderen in die geborgenheid ontladen. Hierdoor heeft het kind een grotere mogelijkheid tot ontwikkeling en zal, ongeacht zijn imitatiedrang, die veelal op de personen, die de geborgenheid geven, gericht zal zijn, toch sneller een evenwichtige eigen persoonlijkheid worden dan een kind dat die geborgenheid niet heeft en daardoor juist de angsten en frustraties, die in de jeugd heel veel voorkomen, als het ware voortdurend opzouten en opsparen tot ze uiteindelijk de gehele persoonlijkheid en de reactie daarvan gaan beheersen.

- **Oordeel niet opdat ge niet veroordeeld worde. Kunt u de betekenis hiervan uitleggen?**

Dat is heel eenvoudig. Op het ogenblik dat u een oordeel stelt, maakt u zichzelf dus tot maatstaf. Als u met het hogere in contact komt, is uw maatstaf niet voldoende om aan het hogere te beantwoorden. Dientengevolge wordt u geoordeeld en niet veroordeeld, geoordeeld door het feit dat u oordelende over anderen en zo uw eigen ik-begrip te sterk fixerende, niet in staat bent het hogere te aanvaarden.

- **Een mens mag zichzelf zijn zolang hij een ander niet schaadt. Waar ligt hier de grens? Alle egocentrisme, geldingsdrang, trots, hebzucht, veroorzaakt een**

ander enig last. Geweld lijkt slechts een gradueel verschil.

Dat ben ik direct met u eens, maar wanneer je een ander niet onderwerpt aan hetgeen je bent, heb je het recht om jezelf te zijn, zoals je het meest harmonisch en het prettigst kunt zijn en leven. Het oordeel van anderen is daarbij niet van belang. Wel wanneer hen schade wordt berokkend, hetzij psychisch of anderszins, fysiek natuurlijk helemaal. En daarbij kun je dus rekening houden met het feit dat de mens die nooit een ander zal schaden, zichzelf maakt tot een wezen dat een zodanige harmonie en perfectie bezit, dat hij daardoor voor anderen aan betekenis gewint en niet, zoals heel vaak het geval is, door zichzelf te willen opleggen aan anderen, anderen gelijktijdig frustrereert en geestelijk of zelfs lichamelijk verwondt.

- **Het kwaad bestrijden door het goede te doen, wordt soms aangeraden. Maar dan verandert er niets of weinig, zo lijkt het. De hele geschiedenis door weten de heerszuchtigen de dominante positie in te nemen en drukken dan hun stempel op het geheel. Anderen mogen zich dan aan dit patroon aanpassen. Dit beeld lijkt zich telkens weer te herhalen, tenzij een indringer.... zijn strebers een halt toeroept of is dit niet juist gezien?**

Dit is onjuist. In feite zult u zowel door de tegenstand als door de aanvaarding van de heerszucht van anderen deze heerszucht en de behoefte zich te laten gelden, versterken. Wanneer u echter u zelf onafhankelijk opstelt en alleen datgene doet wat u zelf als juist ervaart, dan ontkent u de macht van de ander: hij kan u misschien lichamelijk, maar nooit geestelijk vernietigen. Maar hij is door die vernietiging gelijktijdig gebonden aan hetgeen hij vernietigt. De haat die men heeft tegen degenen die men heeft aangevallen bijvoorbeeld, is vaak groter dan de haat die men koestert tegen de aanvaller. De haat tegen degenen aan wie men zich schuldig maakt, is vaak veel groter dan de haat die men heeft aan degenen die zelf schulden bij u gemaakt hebben. Het is heel eigenaardig, zodra je iemand iets schuldig bent, zul je hem vermijden, een zekere vijandigheid, omdat je het recht niet wil erkennen dat je die ander of jou of een deel van je bezit hebt gegeven. En hierdoor ontstaat de macht. Wanneer de mensen meer begeren wat ze kunnen verkrijgen door zich te onderwerpen dan datgene wat ze innerlijk kunnen bereiken door zichzelf te zijn, zullen er altijd machthebbers zijn. Mensen laten zich door grote beloften van anderen heel snel verleiden, omdat ze onzeker zijn over datgene wat ze werkelijk zijn of kunnen. De mens echter die zichzelf bij wijze van spreken genoeg is, in de zin dat hij zijn eigen redenen en oordeel het enige juiste acht, is onafhankelijk geworden van anderen, ziet van elk probleem de twee kanten en kan daardoor voor zich en soms voor anderen zelfs juistere oplossingen vinden, ook zonder geweld.

- **Van de overgang dier naar mens en van mens naar dier naar God is vrij veel bekend. Van het omgekeerde, de overgang van God naar begrenzing, de ik-gedachte en later misschien naar mineraal, plant veel minder. Zou u daarover wat kunnen vertellen? Ging dat ook met allerlei tussenstappen?**

Zover wij het proces van ik-wording kunnen zien en dat eerste ik dan is een begrenzing die verschil maakt tussen zichzelf en datgene wat het niet-zelf is, zonder verdere definitie of erkenning, dan zeggen we ja, dat is in ieder geval een proces dat zich stapsgewijze voltrekt, een soort evolutionair

proces, waarbij overigens net als in de evolutie springmutaties voorkomen. Maar wanneer je zegt, waarom weten we er zo weinig van. Kijk eens, wij gaan wel naar God, maar weten wij wel wat God is. We spreken over iets wat we niet kennen, ja, wat we niet eens zouden kunnen kennen, tenzij we onszelf verloren zouden hebben. Zolang we onszelf zijn praten we dus over God, maar we kunnen nooit beseffen wat hij is. De God in ons durven we aanvaarden als onze ziel, maar niet als ons deel zijn van het geheel. En zo kun je verder gaan. Het is toch heel erg duidelijk dat daardoor het omschrijven van de processen erg moeilijk wordt en voor de meeste onaanvaardbaar zal zijn. Bovendien, wat u nu bent is het product van al wat u in het verleden bent geweest en het besef dat u nu bezit omvat alle mogelijkheden die u in het verleden eens voor uzelf verzameld hebt. U kunt daardoor uw bewustzijn uitbreiden en in feite is het een soort lawine-effect vaak, waarbij dus de massa van het te ervaren en constateerbare steeds toeneemt en daarbij de afremmingen, de neiging om zichzelf te binden aan bepaalde processen of regels, steeds afneemt. De regel is het werktuig dat je gebruikt om een verdergaand besef om te zetten in werkelijkheid. Maar op het ogenblik dat de regel regeert wat je bent, denkt en kunt aanvaarden, zit je op de verkeerde weg.

- **Alles is bezield, wordt vaak gezegd. De bezielende kracht, de ziel van een mens, kan men zich voorstellen. Van een dier eventueel ook. Maar hoe zit het bij planten en mineralen en bij de elementen, lucht, water, vuur? Zijn ze allen eigenlijk een ziel, een bezielde kracht? Talloze verschillende zielen en komen ze in het laatste geval in uw wereld, dus na de dood, allen even hoog?**

Als je dat veronderstelt, moet je de hoogte hebben. Maar het is eigenlijk eenvoudig zo. Alles is ontstaan uit een oerkracht en elk kleinste deeltje is niets anders dan de werking van die oerkracht en alle materie is een binding van een aantal van die oerdeeltjes in verschillende partikels die tezamen dan weer op den duur ionen, positronen, elektronen enz. vormen en daardoor het bestaan van materie mogelijk maken. De kracht is dus in alles aanwezig. Punt 1. Punt 2: wanneer deze kracht zich in een bepaalde structuur neerlegt, wordt de karakteristiek van die kracht daardoor gewijzigd. Die gewijzigde vorm geeft een eigenheid plus identificatie met een bepaalde materiele structuur, plantaardige structuur enz. Ook de menselijke. De mogelijkheden die de structuur biedt, die vormen tezamen datgene wat wij als persoonlijkheid omschrijven en als ontwikkelingsvermogen. Maar de kracht zelf omvat alle vormen en kent alle vormen en alle structuur. Daardoor bezielt zij alle dingen. Lucht, water zijn bezield, maar niet zo dat er windgeesten zijn, bijvoorbeeld. Alleen in de winter komt dat voor als er teveel erwtensoep is, maar het is in feite zo dat een werveling van de lucht een zekere consistentie vormt, een soort patroon en dit patroon gaat zich gedragen als een entiteit. Alleen die entiteit heeft niet alleen toegang tot de zuiver stoffelijke zaken, maar door de ijle structuur en samenvoeging ook geestelijke zaken. Daarom zeggen we vaak, dat luchtgeesten veel van de kwade uitstralingen van een bepaald niveau kunnen opnemen. En zo kun je verder gaan.

Het is dus duidelijk, bezieldheid bestaat inderdaad overal. De wijze waarop ze zich manifesteert is verschillend. Bijvoorbeeld: een kwarts heeft een totale uitstraling die gelijktijdig de aura en de persoonlijkheid vormen. Een plant heeft een centrum van levenskracht, zeker in een bloeitijd, maar meestal ook daarnaast gelegen buiten de eigenlijke structuur, maar daarmee intens energetisch verbonden. We spreken van een soort lichtende werveling bijvoorbeeld. Bij dieren enz. hebben we te maken met krachten die in het wezen aanwezig zijn: hebben we te maken met luchtgeesten enz,

watergeesten, noem maar op, dan hebben we te maken met een energie die wel aanwezig is, maar die zich alleen kan manifesteren wanneer een bepaalde verdichting of werveling rond , waarbij tijdelijk het geheel zich kan gedragen als een persoonlijkheid om zich echter bij het wegvallen van de werveling weer op te lossen en zich elders weer als een, eigenlijk verschillende persoonlijkheid, te manifesteren, waar een soortgelijke toestand of werveling weer ontstaat.

- **Er bestaat een stof in ons lichaam die geactiveerd zal kunnen worden in nieuwe tanden en kiezen. Is dat mogelijk?**

Ja, het is mogelijk, maar dan zou u dus bepaalde groeicellen opnieuw moeten kunnen stimuleren en de mogelijkheid bestaat op dit ogenblik althans niet in voldoende mate. Het is namelijk zo dat dergelijke processen wel in laboratoria tot stand zijn gebracht, maar naast de groei van kalkweefsels, wat dus uiteindelijk tanden ook worden, aanleiding kunnen zijn tot ontstaan van verkalkingen elders in het lichaam en bovendien bepaalde organische afwijkingen kunnen veroorzaken, waaronder bijvoorbeeld verstening van de nieren, dus die processen zijn op het ogenblik niet bruikbaar.

- **Kunt u misschien ook zeggen wat precies wiegendood is?**

Wiegendood is de algemene naam die gebruikt wordt voor het kind dat in de wieg sterft. Het kan in bepaalde gevallen zijn dat onoplettendheid de oorzaak is: het kind ligt in een houding waarin het geen adem kan halen. In andere gevallen kan het zijn dat het kind door regurgitatie (opgegeven) als het ware tijdelijke verstikking veroorzaakt en in zijn krampachtig protest tegen die onaangenaamheid in feite de zaak zelf versterkt en verstevigt, waardoor eveneens het blauw worden en de wiegendood ontstaat. Ten laatste kan het het resultaat zijn van voor de geboorte plaats gehad hebbende processen als schokken, psychische schokken van de moeder, bepaalde vergiftigingsverschijnselen e.d. waardoor de levenskracht en levensvatbaarheid in wezen niet aanwezig is, onevenwichtigheid in de functiestructuur dus van de verschillende organen, waardoor ze elkaar tegenwerken en dus het levensproces eveneens doen beëindigen. Er zijn nogal wat mogelijkheden dus.

- **Is de geest daar ook een oorzaak van dat hij niet wil komen naar de aarde, dat hij zegt: " ik heb het al gezien"?**

Er zijn gevallen van bekend. Ik durf niet te zeggen welk percentage.

- **Tussen Zwolle en Groningen is een snelweg waar buitensporigheden, dodelijke ongevallen voorkomen zonder aanmerkbare oorzaken. Is dit een leylijn?**

Nee, het is geen leylijn, maar dat is dus, wat je zou het kunnen noemen, een combinatie van invloeden die in de omgeving is vastgelegd. Het heeft te maken met het oude geloof. Zeer waarschijnlijk enige Keltische invloed en daarnaast is het zo, dat de weg zelf door zijn aanleg een zekere onoplettendheid bij de automobilist veroorzaakt, wat eveneens tot grotere mogelijkheid van ongevallen voert. Er zijn dus verschillende samenwerkingen en dan is het bovendien nog, als ik het

goed aflees, bij deze weg in de buurt een nogal sterke aardstraling en deze aardstraling kan ook wel eens uitwaaiëren en werkt dan als het ware verlamvend op het reactievermogen van degene, die zich in die uitwaaiëring bevindt.

▪ **Hoe staat het verder met de gezondheidszorg?**

De gezondheidszorg, ja, daar staat het eigenlijk slecht mee, omdat men dus leeft in een wereld, waarbij de compensatie voor arbeid erg belangrijk is en de arbeid zelf eigenlijk veel minder wordt gezien als werkelijke levensmotivatie. En juist in de gezondheidszorg zou het laatste het geval moeten zijn, maar is het niet meer. Daardoor ontstaan conflicten en wordt alles zakelijk bekeken, maar dat geschiedt dan ook bij de werkgever. Het resultaat is een voortdurende belangenstrijd, waarbij in feite begrippen als werkdruk en onderbetaling niet gebaseerd zijn op de roeping, die toch bij ziekenzorg behoort aanwezig te zijn, maar op een vergelijk met andere sociale sectoren die voor het leven van medemensen van veel minder belang zijn.

Daar gaat het dus slecht mee en als mensen zelf anders gaan werken, en hun werken anders zien, ook niet meer denken aan de luxueuze zorg of het maar even gauw iets doen wat eigenlijk een ander zou moeten doen, dan geloof ik dat er heel gauw een verbetering mogelijk zou zijn.

Zo, dat was de laatste hoor. Ja, we gaan sluiten en zoals u weet, doen we dat meestal met een improvisatie. Als u drie woorden geeft, dan probeer ik daar iets van te maken.

▪ **Zomer, zienswijze, helder.**

Nou, ik zou dus zeggen, als dit in uw zienswijze een heldere zomer is, bent u bijziende. Maar waarom zou ik het niet anders zeggen.

Wat is de zomer anders dan de tijd dat herfst zich voorbereidt en de gulheid van het land zich uitspreidt over alle dagen. Dan in de zon en regentijd vindt men een antwoord op de vragen van levenszin, van zijn en vruchtbaarheid, waarbij het gebeuren langzaam weer in wintersfeer verglijdt en zoekt men naar de helderheid, de reinheid van het bestaan. Dan breekt vanzelf ik ook weer een stille zomer aan. En waar die zomer in u gloeit, daar voelt u zich zo fijn, maar vruchten komen pas, wanneer het einde van de zomer nadert, wanneer het herfst, ja, winter soms weer in uw invloed zijn. Want door getijden in u zijn, vindt u een werkelijkheid, de openbaarheid van bestaan, de werkelijkheid van het bestaan, de zin van zijn, de zin van het ontdekken wat er in jezelf leeft, dat al wordt in jezelf eerst goed geboren, wanneer de winter vruchten neemt, die zomer eens gedragen heeft.

Nu, het zit eenvoudig in mekaar. En dan heb ik voor u nog de gebruikelijke kleine les en dat is misschien een zomerlesje, maar, wie zich ergert aan anderen, kan zichzelf niet verheugen en zichzelf niet veranderen. Wie zich aan zichzelf ergert, kan zichzelf nog verbeteren, maar wie zichzelf verheugt over zijn, over bestaan, die kan de zomer, de vakantie, ja, heel het leven aan. Verheugt u dus, dat u bestaat. Lach over het bestaan. Wees dankbaar voor elk uur gegund, dan vindt u eindelijk het laatste punt: ik ben deel van Al en Al zal ook in mij door alle tijd bestaan.

Vrienden, bedankt voor uw aandacht.